

Nyfikenhetsvandring 51 - Kyrkans folk lever tillsammans (Kyrkans folk del II)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2010-03-15

Detta är nyfikenhetsvandring 51 Kära du

som är nyfiken på livet! Kyrkans folk lever tillsammans. Det är överskriften på denna vandring. De Heligas samfund är platsen där vi finner detta sam, som finns i ordet samfund och i ordet tillsammans. Vi lever Livet där med varandra. Är du nyfiken på hur det skall gå till? Ibland känns det lite svårt, eller hur? Vi som går i samma kyrka kan vara bekanta med varandra. Men vi känner varandra inte. Man känner bara den som man delat en nöd med. Om jag vet något om din nöd och din smärta inuti, börjar jag känna dig. Ibland känns det som om var och en bor i sitt eget glashus. Vi når inte fram till varandra. Jag hör till dem som tycker att man skall kasta sten när man sitter i glashus. Varför ska vi sitta kvar där? Kasta sten! Inte på varandra men på glaset så att vi kommer ur vår instängdhet. Kyrkans folk lever tillsammans. Om det handlar denna vandring. Och de andra vandringarna i de heligas samfund. Vi behöver minst sex vandringar för att hitta det rika livet som vi får leva i de heligas samfund. de heligas samfund

Vandring 51 Kyrkans folk lever tillsammans

Vandring 52 Kyrkans folk lever i dopet

Vandring 53 Kyrkans folk lever av nattvardens hälsodryck

Vandring 54 Kyrkans folk lever i bön

Vandring 55 Kyrkans folk lever av Ordet

Vandring 56 Kyrkans folk lever för att bära frukt

Vandring 57 Kyrkans folk lever av himmelska gåvor Så läs, begrunda, praktisera! Och se vad som sedan händer! Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel. Vi skriver med stora bokstäver:

EN HELIG ALLMÄNNELIG KYRKAFem tankar om hur kyrkans folk lever tillsammans: I de heligas Samfund blir Gud synlig Communio sanctorum - vad är det? De heligas Samfund har fem fingrar De heligas Samfund har fyra ben De heligas samfund växer Och så till sist: Reflektion och något i Skafferiet

1. I de heligas Samfund blir Gud synlig Först och främst blir Gud synlig genom Jesus. Han säger: Den som har sett mig har sett Fadern.

(Joh 14:9) Johannesprologen (Joh 1:1-18) slutar med de orden: Ingen har någonsin sett Gud.

Den Enfödde, som själv är Gud
och står Faderns hjärta närmast,
han har gjort honom känd.

(Giertz översättning) Jesus gör Fadern synlig. Hela Jesu liv är en enda lång bilderbok om Faderns kärlek. Jesus vet vad som rör sig i Faderns hjärta. Han kommer direkt från det hjärtat till dig och mig för att tala om Faderns kärlek till oss. Samma ord som i Joh 1:18 - Ingen har någonsin sett Gud - finns på ett ställe till i Bibeln. Johannes skriver det i sitt brev till oss (1 Joh 4:11-12) Mina älskade,

om Gud älskade oss så högt,
är också vi skyldiga att älska varandra.
Ingen har någonsin sett Gud.

Om vi älskar varandra förblir Gud i oss,
och hans kärlek har nått sitt mål i oss. Runt omkring "ingen har någonsin sett Gud" står "vi älskar varandra". När kärleken är i rörelse varandra och mot varandra blir Gud synlig! De heligas samfund är platsen där man söker Gud. Där finns en atmosfär av gudsnärvaro i de kyrkor där man ser som den viktigaste uppgiften att leva inför Gud, söka hans kärlek, längta efter hans liv. Som en konfirmand sa som kom in i en kyrka, där det fanns mycken bön och tillbedjan: "Man blir religiös bara man kommer in!" De heligas samfund är gemenskapen där Gud blir synlig. Vår uppgift där är att i ord och liv måla Jesus och vad han har gjort för oss

2. Communio sanctorum - vad är det? Kyrkan är de heligas samfund. Vad menas med det? Det är en översättning av latinets "commúnio sanctorum", som ordagrant kan betyda två ting: 1. Gemenskap med DET HELIGA

Vi lever av nådemedlen: Guds ord, dopet och nattvarden. Vi sjunger: Dig vare pris för livets ord,
för dopets bad och nådens bord

Din frid oss här i tiden giv
Och efter döden evigt liv.

(Sv Ps 42:4) En berömd definition av de heligas samfund finns i våra bekännelseskrifter (Augsburgska bekännelsen § VII om Kyrkan): Kyrkan är de heligas samfund
i vilket evangelium rent förkunnas
och sakramenten rätt förvaltas

3. De heligas Samfund har fem fingrar De heligas samfund är en rik gemenskap.

Vänstra handens fem fingrar kan hjälpa oss att komma ihåg det: Lillfingret påminner oss om dopet. Vänd om och bli som barn.

Ringfingret påminner oss om nattvarden - bröllopsmåltiden

Långfingret påminner oss om bönen. Bönen når längst, ända till Guds fadershjärta och längst ut till jordens yttersta gräns

Pekfingret påminner oss om bibelläsningen. Bibeln pekar på Jesus.

Tummen påminner oss om brödragemenskapen. Tummen är det finger som når lättast fram till de andra fingrarna. Vi får förmedla

både frukt och gåvor till varandra.

4. De heligas Samfund har fyra ben Om en stol har fyra ben känns det stadigt. Ta bort ett, blir det inte lika tryggt. Tar man bort två, känns det genast vackligt. Blir det bara ett ben kvar, ska man inte ta med sig den stolen till kyrkan, för då går det inte att somna. De heligas samfund är en underlig skara. Man kan med Paulus kalla dem dårar för Kristi skull (1 Kor 4:10). De tillåts inte att sitta och titta på varandras nackar som man ibland gör i kyrkan. De kallas att vandra i Jesu efterföljd. Tillsammans mot himlen. Och på den vägen ut i världen för att locka fler medvandrare in på Vägen. På vandring 48 lärde vi oss att Kyrkans folk får vandra fram på FYRA BEN: Bibeln,

Bönen,

Brödsbrytelsen,

Brödragemenskapen. De höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna. Och fruktan kom över alla, och många under och tecken gjordes genom apostlarna. Alla troende var tillsammans och hade allting gemensamt. De sålde sina egendomar och allt vad de ägde och delade ut åt alla, efter vad var och en behövde. Varje dag var de endröktigt tillsammans i templet, och i hemmen bröt de bröd och höll måltid med varandra i jublande, innerlig glädje. De prisade Gud och var omtyckta av allt folket. Och Herren ökade var dag skaran med dem som blev frälsta

(Apostlagärningarna 2:42-47) Bibeln -

de höll fast vid apostlarnas lära.

Under Andens ledning startade de första kristna en bibelskola med 3000 elever. De stannade inte i någon slags salig gudsnjutning. De satt klistrade vid apostlarnas fötter och sög in all undervisning de kunde få. Det de fick undervisning om var säkerligen en djupare förståelse av Gamla Testamentet och om vem Jesus var. Precis som Jesus gjorde på vägen till Emmaus började de med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad som sagts om honom i alla Skrifterna (Lukas 24:27).

Och de kristna på Pingstdagen reagerade på samma sätt som apostlarna, då Jesus undervisade dem i Gamla Testamentet:

Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss? (Lukas 24:32). När apostlarna undervisade hände det också mycket. Det skedde under och tecken. Människor blev helade, upprättade och kunde resa sig upp och gå styrkta ut i sin vardag. När Ordet är i rörelse händer det mycket. Jesus är själv närvarande i sitt ord. Och genom sitt ord helar, upprättar, nyföder han. "Också nu gör Herren det som han gjorde då" (Svensk Psalm 646:4). Till vår tids kyrka frågar vi: Hur låter vi Ordet vara i rörelse idag? Räcker söndagsgudstjänstens predikan på 12 minuter? Var finns andliga ledare, var finns fäder och mödrar som kan visa vägen? Det kommer mera om Bibeln på vandring 54. Brödragemenskapen -

Kallades den då Bibeln 1917 skrevs men som Folkbibeln endast kallar gemenskapen och X2000 kallar den inbördes hjälpen. På grekiska heter det koinonía. Fornkyrkans kyrkfolk levde i en stark och rik gemenskap.

Det var först en gemenskap uppåt.

De levde i gemenskap med Fadern och hans Son Jesus Kristus. (1 Joh 1:3) Det var den helige Andes gemenskap. En gemenskap med den heliga Treenigheten, (2 Kor 13:13). Det var också en gemenskap utåt.

Koinonia är ett uttryck för vad vi delar med varandra, vad vi tar emot och vad vi ger. Om fornkyrkans kyrkfolk sa man: "Se hur de älskar varandra". De levde i inbördes hjälp. De tog den kristna förvaltartanken på allvar. De delade med sig. Ingen led någon nöd. Fornkyrkans kyrkfolk vågade tydligen tala med Gud om sin ekonomi. Evangeliet befriade dem från hagalenskapen. Kanske det hörde med till de tecken och under som skedde. Människor kommer att sugas med i den kyrkan där de får se kärleken i funktion. I den kyrkan kommer man inte att få se ensamma människor längre. Där är platsen där ensamstående mödrar med barn känner sig hemma och där är platsen där misslyckade och bortratade fäder kan få ett nytt liv. Och platsen där vi lyssnar på erfarenheter från människor som kommer från andra länder. Ja, till och med barn och ungdomar känner sig hemma där. Det kommer mera om brödragemenskapen på vandring 56 och 57. Brödsbrytelsen -

Och det syftar på Nattvarden. X2000 kallar den Brödbrytandet.

Brödsbrytelsen började ofta med en verklig måltid där man delade maten med varandra. Denna måltid mynnade sedan ut i att man tog emot Kristi kropp och blod i nattvarden bröd och vin. Man firade denna måltid till åminnelse av Jesu seger på korset. Nattvarden är det nya förbundets måltid där vi binds samman både med Jesus och med varandra. Du gör oss till ett med varandra

kring altarets rund,

till ett med din Son

i din lidande kärleks förbund.

(svensk Psalm 393:3) Det kommer mera om Brödsbrytelsen på vandring 53 Bönerna -

Gemenskapen visade sig inte bara i den inbördes hjälpen utan också i gemensam tillbedjan. De höll samman vid nattvardsbordet och i bönerna. Där fanns både en formell och en informell gemenskap. Men deltog i bönerna i templet, de som var utannonserade i Jerusalemshosten, och man träffades på spontana "housemeetings". Man förkastade inte vad vi skulle kunna kalla den institutionella kyrkan. Man höll fast vid de gudstjänster som anordnades i templet. Och man höll ihop i konventiklar i hemmet. Där fanns både - och. Vi behöver inte heller polarisera högmässan i församlingen och husförsamlingens sammankomster. Kanske just framtidens kyrka behöver bådadera. Den officiella gudstjänsten behöver en injektion av den värme, gemenskap och glädje som kan finnas i husförsamlingen. Där fanns jublande, uppriktig glädje, står det. Men det blev aldrig ett slarvförhållande till Gud. Det står att alla människor bävade. De fröjdade sig med bävan. En gudstjänst behöver både bävan och jublande, innerlig glädje. De första kristna gick stadigt på fyra B:en. De lät hjärtats kärlek strömma ut i lovsång, tillbedjan och vittnande. De prisade Gud och var omtyckta av allt folket. (Apg 2:47). När de prisade Gud öppnades himlen över dem och de fick något av himmelens kärlek att ge till människor omkring sig.

Det som var utmärkande för Livet i de heligas samfund varen biblisk undervisning

en kärlekens gemenskap,

en levande tillbedjan och

en iver att nå ut med evangelium till nya grupper Det kommer mera om bönerna på vandring 55

5. De heligas Samfund växerDe första kristna var tydligen inte så helt sysselsatta med bibelskola, gudstjänster och inre gemenskap att de glömde bort att vittna om sina tro för andra. Herren ökade var dag skaran med dem som blev frälsta. Han gjorde det genom apostlarnas predikan, de kristnas vittnesbörd och deras smittande kärlek. Men det var Herren som gjorde det. Det är han som frälser människor. Vi är beroende av Herren. Han kan använda våra metoder och våra tekniska hjälpmedel, Internet och mycket annat men ytterst är verket hans. Vad är kännetecknen på en växande kyrka. Carl-Erik Sahlberg, präst i S.Clara församling i Stockholm, har studerat vad som händer i kyrkorna i världen. På ett föredrag som jag hörde av honom skissade han följande kännetecken på en växande kyrka. Jag citerar:

En kyrka växer som är öppen för alla. som bryr sig om människor i nödsom har en kärleksfull gemenskap som talar mycket om Jesus och tydligt om Korset. som lever som den lärsom räknar med förföljelsersom genom bönen förbereder väckelsensom använder lekmännensom har en öppenhet för den helige AndeGer vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor? Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

Reflektion och något i skafferietSamtala med dig själv och/eller med någon annan:

(Sänd gärna in dina reflektioner till oss) Hur blir Gud synlig ibland oss? Communio sanctorum - vad är det? Vad är de fem samfundsfingrarnas budskap? Vilka är Samfundets fyra ben?

Vad händer när Ordet är i rörelse?

Vad händer när kärleken är i rörelse?

Vad händer Kristi kropp och blod är i rörelse?

Vad händer när bönen är i rörelse? Hur växer en kyrka? Det kommer mera!

Det kommer mera redan nu. Ty i Skafferiet kryper det just nu en liten mask. Den masken vill ge oss en lektion i kyrkans underjordiska verksamhet.

Klicka på masken Jacob så tittar den fram. Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.